EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.6.2013
COM(2013) 449 final

2013/0213 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 222 final}
{SWD(2013) 223 final}
{SWD(2013) 225 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Politisk bakgrund**

Ett viktigt mål för Europeiska unionen och dess medlemsstater är en övergång till papperslös offentlig förvaltning, särskilt när det gäller dess gränsöverskridande dimensioner. E-fakturering är ett särskilt lovande område när det gäller att nå detta mål.

De allmänt erkända fördelarna med e-fakturering har fått flera EU-medlemsstater (Danmark, Österrike, Sverige och Finland) att kräva att e-fakturor skickas vid offentlig upphandling i hela eller delar av den offentliga sektorn. Dock är dessa egeninitiativ oftast baserade på nationella standarder som för det mesta inte fungerar tillsammans. Detta gör att de leder till ökad komplexitet och högre kostnader för företag som vill delta i gränsöverskridande upphandlingar och att de på så sätt skapar hinder för marknadstillträde. Sammantaget resulterar detta i att e-fakturering fortfarande används mycket begränsat i Europa och utgör ungefär 4 till 15 % av alla fakturor som skickas. Ett initiativ inom e-fakturering vid offentlig upphandling skulle förhindra ytterligare splittring av den inre marknaden och underlätta införandet av e-fakturor. Med tanke på att offentlig upphandling som täcks av direktiven om offentlig upphandling står för omkring 3,7 % av EU:s BNP, skulle genomförandet av ett initiativ för att undanröja hinder för marknadstillträde vid e-fakturering inom offentlig upphandling ge den offentliga sektorn en ledarroll på detta område och bli vägledande för en mer utbredd användning av e-fakturor i hela ekonomin.

På senare år har ett betydande antal aktörer efterlyst ett agerande på europeisk nivå för att stimulera e-fakturering i hela EU, särskilt när det gäller utbyte av fakturor mellan regeringar. I meddelandet *Att utnyttja fördelarna med elektronisk fakturering i Europa*, KOM(2010) 712, har kommissionen begärt att e-fakturering ska bli den dominerande faktureringsmetoden inom EU senast 2020. I en resolution i april 2012 begärde Europaparlamentet att e-fakturering ska bli obligatoriskt inom offentlig upphandling senast 2016, medan medlemsstater efterfrågade åtgärder för att främja e-fakturering vid rådets (konkurrenskraft) informella möte i februari 2012 och i Europeiska rådets slutsatser i juni 2012. Tiden verkar därför mogen för att genomföra det föreslagna initiativet till e-fakturering inom offentlig upphandling och på så vis undanröja de hinder för marknadstillträde som orsakas av bristande interoperabilitet gällande e-fakturering.

Ett förslag på detta område skulle också komplettera den pågående moderniseringen av EU:s regler för offentlig upphandling, en nyckelåtgärd i inremarknadsakt I, särskilt gällande förslagen om en full övergång till e-fakturering. Slutligen anser kommissionen att införandet av e-fakturering inom offentlig upphandling ska prioriteras. Detta återspeglas i att ett initiativ till e-fakturering tagits med som en av nyckelåtgärderna i inremarknadsakt II.

- **Samband med standardiseringsfrågor**

Förslaget förutser att en ny europeisk standard för e-fakturering ska utarbetas av den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen, i detta fall Europeiska standardiseringskommittén (CEN). Detta kommer att göras på grundval av ett mandat från Europeiska kommissionen som förbereds i ett senare skede. Detta mandat kommer att innefatta en lista över minimikrav som standarden ska innehålla. Arbetet utförs sedan i linje med vad som anges i förordning (EU) nr 1025/2012.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Innehållet i detta förslag bygger på omfattande samråd med berörda parter. Två möten med det europeiska flerpartsforumet för elektronisk fakturering hölls i Bryssel (den 26 september 2012 och den 7 mars 2013) och erbjöd ett viktigt forum för diskussioner om byggstenarna i det potentiella EU-initiativet gällande e-fakturering vid offentlig upphandling. Diskussionsdokumenten från fyra åtgärdsgrupper inom det europeiska flerpartsforumet gav praktisk återkoppling från representanter för nationella flerpartsforum och aktörer som serviceleverantörer och företag. Dessutom skickades en enkät till medlemmarna i det europeiska flerpartsforumet i syfte att samla in uppgifter om befintliga system för e-fakturering samt deras effektivitet, kostnader och fördelar. De 20 svar som togs emot (19 från nationella forum och ett från en standardiseringsorganisation) användes också i stor utsträckning i konsekvensbedömningen.

Initiativets innehåll presenterades och diskuterades med rådgivande kommittén för offentliga upphandlingskontrakt (ACPC), som består av företrädare för medlemsstaterna, under ett möte den 19 september 2012. Mer informella bilaterala möten ägde också rum med representanter för olika industriorganisationer, bland andra den europeiska föreningen för tjänsteleverantörer inom e-fakturering (EESPA), Business Europe och Europeiska sammanslutningen för hantverksföretag och små och medelstora företag (UEAPME).

Slutligen hölls ett onlinesamråd via det s.k. IPM-verktyget (Interactive Policy Making) mellan den 22 oktober 2012 och 14 januari 2013 för att samla in information om den nuvarande användningen av e-fakturering och åsikter om ett potentiellt EU-initiativ på detta område. Den allmänna responsen på detta samråd var mycket positiv, med över 700 inskickade svar.

De olika samråden med berörda parter gav kommissionen ett bra urval av de olika parternas åsikter.

- **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen skickades till konsekvensbedömningsnämnden i februari 2013. Vid mötet den 20 mars 2013 tog nämnden upp en rad frågor som enligt nämnden skulle behöva klargöras ytterligare och begärde att konsekvensbedömningen skulle läggas fram på nytt.

Den reviderade konsekvensbedömningen skickades åter till konsekvensbedömningsnämnden den 19 april 2013. De huvudsakliga ändringarna till följd av nämndens utlåtande handlade om att stärka problemdefinitionen samt subsidiaritets- och proportionalitetsanalysen, förbättra konsekvensanalysen och att bättre återspegla de berörda parternas åsikter.

Den 8 maj 2013 gav nämnden ett positivt utlåtande.

Efter att ha analyserat fem olika alternativ fastslog konsekvensbedömningsnämnden att den bäst lämpade lösningen är att göra det obligatoriskt för upphandlande myndigheter och enheter att acceptera elektroniska fakturor som uppfyller en ny allmän europeisk faktureringsstandard giltig från och med ett visst datum. Detta skulle hjälpa till att få bukt med splittringen i det nuvarande lapptäcket av nationella e-faktureringssystem och säkerställa den inre marknadens integritet. Den valda ansatsen skulle kombinera den starka stimulansen som fås genom åläggandet att säkerställa interoperabilitet när det gäller e-fakturering vid offentlig upphandling, med en flexiblare ansats när det gäller de lämpligaste sätten att säkerställa användning av e-fakturering i sig.

Den slutliga konsekvensbedömningsrapporten och dess sammanfattning offentliggörs tillsammans med detta förslag.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Rättslig grund**

Förslaget baseras på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). Detta förslag undanröjer hinder för marknadstillträde vid gränsöverskridande offentlig upphandling och handelshinder, genom att skapa förutsättningar för införandet av en gemensam europeisk standard och ålägga medlemsstaterna att säkerställa att upphandlande myndigheter och enheter inte vägrar ta emot elektroniska fakturor som överensstämmer med denna standard. Det kommer därför att förbättra förutsättningarna för att den inre marknaden ska fungera.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Enligt subsidiaritetsprincipen kan unionen agera endast om målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på EU-nivå. Av skäl som förklaras närmare nedan behövs åtgärder från EU:s sida för att undanröja marknadshinder och handelshinder som finns på grund av olika nationella regler och standarder samt för att säkerställa interoperabilitet. Därför är förslaget förenligt med subsidiaritetsprincipen. Antalet befintliga standarder, krav och lösningar är fortfarande väldigt högt och nätverk för e-fakturering verkar rota sig allt fastare inom de nationella gränserna, i stället för tvärtom. Egeninitiativen från medlemsstaterna har förvärrat interoperabilitetsproblemet, eftersom fler e-faktureringsstandarder har uppstått på marknaden och därmed ökat kostnaderna och komplexiteten när det gäller att säkerställa interoperabilitet. Till följd av detta är åtgärderna som medlemsstaterna vidtar inte tillräckliga för att säkerställa e-faktureringens interoperabilitet vid gränsöverskridande upphandlingar.

Berättigandet för en EU-åtgärd bottnar i den gränsöverskridande karaktären hos problemet med otillräcklig interoperabilitet mellan nationella (och privatägda) e-faktureringssystem. Med tanke på den gränsöverskridande naturen hos de offentliga upphandlingstransaktioner som täcks av direktiven om offentlig upphandling samt bristen på meningsfulla resultat av vissa medlemsstaters ansträngningar att lösa interoperabilitetsproblemen, verkar en EU-åtgärd gällande e-fakturering vid offentlig upphandling vara den enda lösningen som finns för att samordna åtgärder och förhindra ytterligare splittring av den inre marknaden. Dessutom kan bara EU agera som en oberoende ”skiljedomare” i diskussionen om interoperabilitet och objektivt rekommendera den bästa ansatsen för att undanröja marknadshinder.

Det finns inte mycket som tyder på att den nuvarande situationen gällande e-fakturering kan ändras eller förbättras inom överskådlig framtid utan åtgärder på EU-nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att säkerställa att den inre marknaden fungerar.

Olika alternativ har bedömts i konsekvensbedömningen, vilket lett fram till slutsatsen att det alternativ som föredras också är optimalt när det gäller proportionalitet – ansatsen som valts kombinerar den kraftiga stimulansen hos ett förpliktigande om att säkerställa interoperabilitet i e-fakturering vid offentlig upphandling, med en flexiblare ansats när det gäller de lämpligaste sätten att säkerställa användningen av e-fakturering som sådan.

- **Val av regleringsform**

Valet av regleringsform för kommissionens lagstiftningsförslag avgörs både av vilken rättslig grund som valts och av innehållet i förslaget. Som tidigare nämnts är artikel 114 i EUF-fördraget den lämpliga rättsliga grunden för detta förslag. I princip lämnar den här artikeln öppet för att välja antingen direktiv eller förordning som regleringsform. Men eftersom målet

med förslaget i tillräcklig utsträckning kan uppnås genom att enbart göra själva resultatet obligatoriskt för medlemsstaterna, men låta dem välja form och metoder fritt, är det lämpligast att välja ett direktiv.

- **Införlivandeåtgärder och förklarande dokument**

Nationella åtgärder på olika nivåer (lagstiftande, reglerande, administrativa och tekniska) kommer troligen att behövas för att kunna införliva detta direktiv och för att konkret göra det möjligt för upphandlande myndigheter och enheter att tillämpa direktivet. Endast medlemsstaterna själva kan förklara hur dessa olika åtgärder införlivar direktivet och hur de interagerar med varandra. Därför behöver anmälan av införlivandeåtgärderna åtföljas av sådana förklarande dokument.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Alla budgetkonsekvenser som hör samman med utvecklingen av en europeisk standard av den lämpliga europeiska standardiseringsorganisationen täcks redan av vad som föreskrivs i förordning (EU) nr 1025/2012. Detta förslag påverkar inte unionens budget utöver de resurser som redan anslagits för standardiseringsåtgärder i den nuvarande och framtida budgetramen.

2013/0213 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om elektronisk fakturering vid offentlig upphandling

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Flera globala, nationella, regionala och privata standarder gällande elektroniska fakturor existerar och används för närvarande i medlemsstaterna. Ingen av dessa standarder har företräde framom de andra och de flesta av dem är inte kompatibla.

(2) I brist på en gemensam standard beslutar medlemsstater, när de främjar användning av elektroniska fakturor vid offentlig upphandling eller gör den obligatorisk, att utveckla sina egna tekniska lösningar baserade på separata nationella standarder. Därför ökar antalet olika standarder som samexisterar i medlemsstaterna och kommer sannolikt att öka ännu mer i framtiden.

(3) Mångfalden av inkompatibla standarder medför alltför hög komplexitet, rättslig osäkerhet och ytterligare driftkostnader för ekonomiska aktörer som använder elektroniska fakturor i de olika medlemsstaterna. Ekonomiska aktörer som vill utföra gränsöverskridande upphandlingsaktiviteter måste ofta iaktta en ny e-faktureringsstandard varje gång de får tillträde till en ny marknad. Genom att de avskräcker ekonomiska aktörer från att uppta gränsöverskridande upphandlingsaktiviteter, utgör de vitt skilda rättsliga och tekniska kraven gällande elektroniska fakturor hinder för marknadstillträde i gränsöverskridande offentlig upphandling och handelshinder. De hindrar de grundläggande friheterna och har på så vis en direkt inverkan på hur den inre marknaden fungerar.

(4) Dessa hinder för handeln på den inre marknaden kommer troligen att öka i framtiden när fler inkompatibla nationella och privata standarder utvecklas och när användningen av elektroniska fakturor vid offentlig upphandling blir vanligare eller görs obligatorisk i fler medlemsstater.

---

1 EUT C , , s .
2 EUT C , , s .

(5) Handelshinder till följd av att flera rättsliga krav och tekniska standarder gällande elektroniska fakturor existerar samtidigt och till följd av brist på interoperabilitet bör undanröjas eller minskas. För att uppnå detta mål bör en gemensam europeisk standard utvecklas för den semantiska datamodellen för kärnan i den elektroniska fakturan.

(6) Kommissionen bör tillämpa de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering[3] för att begära att den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen utarbetar en europeisk standard för den semantiska datamodellen för kärnan i den elektroniska fakturan. I sin begäran till den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen bör kommission kräva att en sådan europeisk standard är tekniskt neutral för att undvika snedvriden konkurrens. Eftersom elektroniska fakturor kan innehålla personuppgifter, bör kommissionen också kräva att en sådan europeisk standard garanterar skyddet av personuppgifter i enlighet med direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter[4]. Förutom dessa minimikrav bör kommissionen i sin begäran till den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen fastställa ytterligare krav angående innehållet i en sådan europeisk standard och ett slutdatum för dess antagande.

(7) Den europeiska standarden för den semantiska datamodellen för kärnan i den elektroniska fakturan bör bygga på befintliga specifikationer, i synnerhet de som utvecklats av europeiska eller internationella organisationer som CEN (CWA 16356 och CWA 16562), ISO (finansiell faktura baserad på ISO 20022-metodiken) samt UN/CEFACT (CII v. 2.0). Den bör inte kräva elektronisk signatur. En sådan europeisk standard ska definiera semantiska dataelement som särskilt avser kompletterande uppgifter om säljare och köpare, processidentifierare, fakturaegenskaper, detaljer om föremålet för fakturan, leveransinformation, betalningsuppgifter och betalningsvillkor. Den ska också vara kompatibel med befintliga standarder för betalningar för att möjliggöra automatisk behandling av betalningar.

(8) Om den europeiska standard som har utarbetats av den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen uppfyller kraven i kommissionens begäran, bör en hänvisning till denna standard publiceras i Europeiska unionens officiella tidning

(9) Upphandlande myndigheter och enheter bör inte vägra ta emot elektroniska fakturor som uppfyller en sådan gemensam europeisk standard på grund av att andra tekniska krav inte uppfylls (exempelvis nationella eller branschspecifika krav).

(10) Detta direktiv bör gälla elektroniska fakturor som tas emot av upphandlande myndigheter och enheter och som utfärdas till följd av utförda kontrakt som tilldelats i enlighet med direktiv [ersätter Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster[5]], direktiv [ersätter Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster[6]] eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggentreprenader,

---

3 EUT L 316, 14.11.2012, s. 12.
4 EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.
5 EUT L 134, 30.4.2004, s. 14.
6 EUT L 134, 30.4.2004, s. 1.

varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG[7].

(11) Målet med interoperabilitet är att information ska presenteras och behandlas på ett konsekvent sätt mellan affärssystem, oavsett deras teknik, tillämpning eller plattform. Full interoperabilitet innefattar interoperabilitet gällande villkor (semantik), format (syntax) och överföring. Semantisk interoperabilitet innebär att den exakta innebörden i den utbytta informationen bevaras och helt förstås på ett otvetydigt sätt, oberoende av på vilket sätt den återges eller överförs rent fysiskt.

(12) Genom att säkerställa semantisk interoperabilitet och förbättra den rättsliga säkerheten kommer detta direktiv också att främja införandet av elektronisk fakturering vid offentlig upphandling och därigenom ge medlemsstaterna, upphandlande myndigheter och enheter samt ekonomiska aktörer betydande fördelar när det gäller besparingar, miljöpåverkan och minskning av administrativa arbetsbördor.

(13) Europeiska rådet uttryckte i sina slutsatser den 28 och 29 juni 2012 att särskild prioritet bör ges åtgärder som syftar till ytterligare utveckling av gränsöverskridande e-handel, bland annat genom underlättande av övergången till e-fakturering.

(14) Europaparlamentet pekade i sin resolution av den 20 april 2012 på marknadsfragmentering till följd av nationella regler om elektronisk fakturering, betonade de betydande fördelarna med elektronisk fakturering och underströk vikten av ett klart rättsläge, en tydlig teknisk miljö samt öppna och interoperabla lösningar för elektroniska fakturering grundat på gemensamma rättsliga krav, företagsprocesser och tekniska standarder. Av dessa skäl uppmanade Europaparlamentet till att göra elektronisk fakturering obligatorisk fram till 2016.

(15) Det europeiska flerpartsforum för elektronisk fakturering (e-fakturering) som inrättades genom kommissionens beslut av den 2 november 2010[8] antog en rekommendation om interoperabilitet för elektronisk fakturering genom användning av en semantisk datamodell i [månad] 2013.

(16) Eftersom upphandlande myndigheter och enheter dessutom kommer att kunna acceptera både elektroniska fakturor som uppfyller andra standarder än den gemensamma europeiska standarden och pappersfakturor, om den nationella lagstiftningen inte säger något annat, kommer detta direktiv inte att medföra några extra kostnader eller arbetsbördor för företagen, oavsett om det gäller mikroföretag, små företag eller medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG från den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag[9].

(17) Regler gällande elektronisk fakturering finns redan i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt[10]. Det bör säkerställas att villkoren för att utfärda och acceptera elektroniska fakturor för momssyften inte påverkas av någon bestämmelse i detta direktiv.

(18) För att göra det möjligt för upphandlande myndigheter och enheter att vidta de tekniska åtgärder som efter antagandet av den europeiska standarden krävs för att iaktta bestämmelserna i detta direktiv, är en tidsfrist för införlivande på 48 månader motiverad.

---

7 EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.
8 EUT C 326, 3.12.2010, s. 13.
9 EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.
10 EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

(19) Eftersom målen att undanröja marknadshinder och handelshinder som uppstår till följd av att det finns olika nationella regler och standarder och att säkerställa interoperabilitet inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför bättre kan nås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(20) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument[11] har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandandet av sådana dokument är berättigat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Tillämpningsområde

Detta direktiv ska tillämpas på elektroniska fakturor som utfärdas till följd av utförda kontrakt som tilldelats i enlighet med direktiv [ersätter direktiv 2004/18/EG], direktiv [ersätter direktiv 2004/17/EG] eller direktiv 2009/81/EG.

Artikel 2
Definitioner

I detta direktiv avses med

(1) *elektronisk faktura*: en faktura som har utfärdats och mottagits i något elektroniskt format,

(2) *semantisk datamodell*: en strukturerad och logiskt sammanhängande uppsättning termer och innebörder som specificerar det innehåll som överförs i elektroniska fakturor,

(3) *kärnan i den elektroniska fakturan*: en delmängd information som ingår i en elektronisk faktura och som är viktig för att möjliggöra gränsöverskridande interoperabilitet, inklusive den information som krävs för att säkerställa efterlevnad av de lagstadgade kraven,

(4) *upphandlande myndigheter*: upphandlande myndigheter enligt definitionen i artikel [2] i direktiv [ersätter direktiv 2004/18/EG],

(5) *upphandlande enheter*: upphandlande enheter enligt definitionen i artikel [4] i direktiv [ersätter direktiv 2004/17/EG],

(6) *europeisk standard*: en europeisk standard enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 1025/2012.

[11] EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 3
Fastställande av en europeisk standard

1. Kommissionen ska begära att den relevanta europeiska standardiseringsorganisationen utarbetar en europeisk standard för den semantiska datamodellen för kärnan i den elektroniska fakturan.

   Kommissionen ska kräva att den europeiska standarden för den semantiska datamodellen för kärnan i den elektroniska fakturan ska vara tekniskt neutral och säkerställa skyddet av personuppgifter i enlighet med direktiv 95/46/EG.

   Begäran ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 10.1–5 i förordning (EU) nr 1025/2012.

2. Om den europeiska standard som har utarbetats till följd av den begäran som avses i punkt 1 uppfyller kraven i denna, ska kommissionen offentliggöra hänvisningen till denna europeiska standard i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 4
Elektroniska fakturor som överensstämmer med den europeiska standarden

Medlemsstaterna ska säkerställa att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter inte vägrar att ta emot elektroniska fakturor som överensstämmer med den europeiska standard till vilken en hänvisning har offentliggjorts i enlighet med artikel 3.2.

Artikel 5
Direktiv 2006/112/EG

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG.

Artikel 6
Införlivande

3. Medlemsstater ska senast 48 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa det. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

   När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7
Översyn

Kommissionen ska granska effekterna av detta direktiv på den inre marknaden och på införandet av elektronisk fakturering vid offentlig upphandling och senast den 30 juni 2023 överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 8
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*